

ЄДИНЕ ЦІЛЕ

Наприкінці тижня татко прийшов з роботи і весело сказав:

— У лісі — море маслюків. Завтра їдемо за грибами.

— Можна я не поїду, — попросила мама. — Щось я нездужаю.

— Гарзд, — погодився татко. — А ти, синку, як на це дивишся?

— Хочу їхати! Дуже хочу! — зрадів я.

Звечора приготували все необхідне для поїздки. Коли мама проводжала нас, то попросила:

— Хлопці, завтра неділя, то дуже не захоплюйтеся. Мусимо всі гриби сьогодні ж почистити і відварити. Консервувати буду вже у понеділок.

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**

— Гаразд, — погодився татко.

— Знаю я ваше «гаразд»: привезете повний мішок, як минулого разу, а мені потім цілу ніч не спати. Дайте слово, що допоможете почистити всі гриби.

Ми з татком презирнулися, посміхнулись один одному і, набравши повітря, в один голос сказали: «Даємо слово, що допоможемо почистити всі гриби».

Приїхали до лісу. Молодий соснячок щедро висипав нам під ноги золотисті маслюки. Ми назбирали два повних відра і великий кошик.

— У нас уже достатньо грибів, — сказав тато. — Повертаймося додому

— Ой! — скрикнув я. — Татку, дивись, які гарні молоденькі!

— Молоденькі погано чистити, — зауважив батько.

— Ну, ще тільки ці — і все!

— Гаразд, синку, але збирати — не чистити. Запам'ятай це.

І от ми сидимо і чистимо.

Уже надворі темно — а ми все чистимо. Мама, хоча й нездужає, узялася нам допомагати. Особливо важко чистити маленькі грибочки: під капелюшком треба обережно знімати тоненьку плівочку. У мене злипаються очі.

— Синку, іди вже спати, — каже мама втомленим голосом.

Я дивлюсь на тата, що він скаже.

Батько по-доброму посміхається:

— Можеш іти, якщо дуже змучився. Але ж ми дали мамі слово і його потрібно дотримуватись. Ми ж одна сім'я? Єдине ціле? Вірно, синку?

— Вірно, — погодився я і з новими силами взявся до роботи.

Я не залишив батьків і був з ними до останнього грибочка.

БАТЬКО

Олег прийшов зі школи дуже сердитий.

Він зайшов на кухню, де мама пригощала чаєм свою подругу Галину.

— Доброго дня! — привітався Олег.

По його вигляду мама зрозуміла, в школі не все гаразд.

— Що сталося? — запитала вона.

— Знову та нова вчителька кричала на мене, навіть не вислухавши. Сказала, щоби батьки прийшли. Вона якась... — і хлопець обізвав вчительку поганим словом.

Мама не насварила його, а підтвердила:

— Так, вона... Завтра піду в школу і розберуся з вашою вчителькою. Якщо не може дітям дати ради, хай залишає роботу.

Коли Олег вийшов із кімнати, Галина сказала:

— Чому ти йому дозволила обзивати вчительку? Чом не насварила? Зараз він обізвав вчительку, а завтра тобі таке скаже.

— Ні, не скаже! — впевнено відповіла мама.

— Діти іноді погано приймають нових учителів. Пригадай, як наш клас зустрів молоденьку практикантку з історії. Ми її до сліз доводили, тоді нам було смішно, а зараз мені соромно, — сумно сказала Галина.

— Сама винна. Навіщо носила такі короткі спідниці.

Галина наполягала на своєму:

— Щоб там не було, а діти повинні поважати вчителя.

Минув місяць.

Мама за щось сварила неслухняного Олега і від роздратування ніяк не могла зупинитися.

Олег не стерпів і сказав:

— Ти якась...

Мама почула погане слово і від несподіванки припинила сварку.

— Увечері будеш мати розмову з батьком! — різко кинула вона.

Батька Олег боявся. Той завжди придумував якесь важке покарання.

Увечері, вислухавши маму, батько попросив у сина пояснення:

— Де ти чув це слово?

— У нашому класі всі так прозиваються.

— Ти попросив у мами пробачення?

— Ні.

— Чому? Що тобі заважає?

Олег схлипнув і сказав:

— Мамочко, прости, я більше так не буду.

Мама одразу ж пробачила і хотіла пригорнути сина, та батько зупинив її:

— Це ще не все. Завтра навідаюсь у школу. Хочу поспілкуватися з твоєю вчителькою. А щодо поганих слів: не дай Боже тобі ще будь-кого обізвати! Будеш у мене бідний. Покарання цього разу буде легким — місяць ніяких розваг: ані велосипеда, ані прогулянок з друзями, ніяких ноутбуків, телевізорів або мобілок. Зрозумів?

Наступного дня батько прийшов у школу — і такого наслухався про сина!

Коли поверталися додому, він запитав:

— Синку, яким ти хочеш стати, коли виростеш: добрим чи злим?

— Добрим.

— Хочеш бути бандитом і розбишакою чи мирною, доброзичливою людиною?

— Доброзичливою.

— Розумієш, синку, хороше в людині само собою не з'являється. Для цього треба працювати над собою, контролювати свою поведінку і виправляти її. Починай із сьогоднішнього дня. А я тобі допоможу. Гаразд?

— Гаразд.

І виявилось, щоб стати хорошим і виправлятися, треба постійно докладати чимало зусиль. І дуже добре, коли тобі у цьому допомагає люблячий батько.